

- (2) Felaktig tolkning av artikel 256.2 FEUF och rättssäkerhetsprincipen, eftersom tribunalen i punkterna 81–90 i den överklagade domen gjorde ett konstaterande avseende *effektiviteten av att övervaka projekt med hög riskfaktor* som strider mot domstolens konstateranden i tidigare liknande mål och felaktig bedömning av bevisningen, eftersom tribunalen i punkterna 88–92 i den överklagade domen inte fastställde de faktiska omständigheterna på ett riktigt sätt.
- (3) Felaktig tolkning av artikel 26 i förordning nr 65/2011 och missuppfattning av bevisningen, eftersom tribunalen, i punkterna 178–188 i den överklagade domen, när den prövade *kvalitetskriteriet för kontroller på plats* angav motsägelsefulla skäl, vilket utökade tillämpningsområdet för artikel 26 i förordning nr 65/2011 utan att det var motiverat, och i punkterna 181 och 191 i den överklagade domen gjorde en felaktig bedömning av bevisningen.
- (4) Åsidosättande av artiklarna 263 och 256 FEUF och felaktig bedömning av bevisningen, eftersom tribunalen i punkterna 195–212 i den överklagade domen inte kontrollerade huruvida kommissionens uppgifter avseende att *kontrollerna av projektutgifter var otillräckliga*, var riktiga, tillförlitliga och samstämmiga, och det innebär att kontrollen av huruvida kommissionens beslut var lagenligt, är behäftat med ett fel.

(¹) Kommissionens förordning (EU) nr 65/2011 av den 27 januari 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 vad gäller kontroller och tvärvillkor i samband med stöd för landsbygdsutveckling (EUT L 25, 2011, s. 8).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court of the United Kingdom den 6 april 2020 – Zipvit Ltd mot Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Mål C-156/20)

(2020/C 215/29)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i det nationella målet

Klagande: Zipvit Ltd

Motpart: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Tolkningsfrågor

- 1) När i) en skattemyndighet, en tjänsteleverantör och en näringsidkare, som är en beskattningsbar person, feltolkar unionens mervärdesskattelagstiftning och behandlar ett tillhandahållande av tjänster, som ska beskattas enligt normalskattesatsen, som att det är undantaget från mervärdesskatteplikt, ii) det i avtalet mellan tjänsteleverantören och näringsidkaren angavs att priset för tjänsterna var exklusive mervärdesskatt och föreskrevs att om mervärdesskatt skulle betalas, skulle näringsidkaren bära kostnaden för detta, iii) tjänsteleverantören aldrig kräver, och inte längre kan kräva, av näringsidkaren ytterligare mervärdesskatt som ska betalas, och iv) skattemyndigheten inte kan eller inte längre kan (på grund av preskription) kräva av tjänsteleverantören den mervärdesskatt som borde ha betalats, får direktivet (¹) då till följd att det pris som faktiskt har betalats är en kombination av ett utkrävbart nettobelopp plus mervärdesskatt, så att näringsidkaren kan begära avdrag för ingående skatt enligt artikel 168 a i direktivet, såsom mervärdesskatt som faktiskt "har betalats" för detta tillhandahållande?

- 2) Alternativt, kan näringsidkaren under dessa omständigheter begära avdrag för ingående skatt enligt artikel 168 a i direktivet såsom mervärdesskatt som "skulle betalas" för detta tillhandahållande?
- 3) När en skattemyndighet, en tjänsteleverantör och en näringsidkare, som är en beskattningsbar person, feltolkar unionens mervärdesskattelagstiftning och behandlar ett tillhandahållande av tjänster, som ska beskattas enligt normalskattesatsen, som att det är undantaget från mervärdesskatteplikt, med följden att näringsidkaren inte kan inge en faktura med mervärdesskatt angiven, som uppfyller kraven i artikel 226.9 och 226.10 i direktivet, till skattemyndigheten för de tjänster som näringsidkaren har tillhandahållits, har då näringsidkaren rätt att begära avdrag för ingående skatt enligt artikel 168 a i direktivet?
- 4) För att besvara frågorna 1–3:
 - a) Är det relevant att undersöka huruvida tjänsteleverantören, antingen på grundval av berättigade förväntningar eller någon annan grund som följer av nationell rätt eller unionsrätten, skulle kunna invända mot varje försök från skattemyndighetens sida att utfärda ett beskattningsbeslut som kräver att tjänsteleverantören ska redovisa ett belopp som motsvarar mervärdesskatten för tillhandahållandet?
 - b) Är det av betydelse att näringsidkaren, vid samma tidpunkt som skattemyndigheten och tjänsteleverantören, kände till att tillhandahållandet i själva verket inte var undantaget från mervärdesskatteplikt, eller hade samma möjligheter som dem att få kännedom om detta, och kunde ha erbjudit sig att betala den mervärdesskatt som skulle betalas för tillhandahållandet (beräknad med hänvisning till det affärsmässiga priset för tillhandahållandet) så att mervärdesskatten kunde ha betalats in till skattemyndigheten, men näringsidkaren underlät att göra detta?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EGT L 347, 2006, s. 1).